

Συνάντηση γονέων ή αλλιώς «Πώς τα πάει ο Κωστάκης μου;»

Με αυτή τη χαρακτηριστική ερώτηση οι γονείς εκφράζουν την αγωνία που έχουν, για την πρόοδο του παιδιού τους. Η ερώτηση αυτή, τουλάχιστον στην αρχή της χρονιάς, γίνεται σχεδόν καθημερινά, πριν το κουδούνι και μετά το σχολασμα. Στην αρχή της καριέρας μου, πραγματικά, δεν μπορούσα να καταλάβω τη σημασία της συνεργασίας με τους γονείς. Με δυσκόλευε, όμως, στην καθημερινότητα μου η έλλειψή της. Έτσι, άρχισα να διαβάζω πρακτικές που εφαρμόζουν άλλοι συνάδελφοι. Πολύ καλές πρακτικές ιδέες βρήκα στο pinterest ψάχνοντας teacher parents conference, στο edutoria, στο scholastic κτλ. Επίσης, άρχισα να μιλάω σε παλιότερες δασκάλες για χρήσιμες συμβουλές.

Ξεκίνησα χωρίζοντας τις συναντήσεις σε 2 μεγάλες κατηγορίες. Αυτές που γίνονται παρουσία όλων κατά τις οποίες εξηγώ τους διδακτικούς στόχους (χρονιάς και τριμήνου), τις στρατηγικές που θα ακολουθήσω, τις δεξιότητες στις οποίες θα δώσω έμφαση και πολλά ακόμα και τις κατ' ιδίαν συναντήσεις που γίνονται για να γνωρίσω καλύτερα τις οικογένειες με τις οποίες θα συνεργαστώ.

Η συχνότητα των συναντήσεων, σύμφωνα με το νόμο είναι τριμηνιαία στο τέλος κάθε τριμήνου, καθώς και μία υποχρεωτική στην αρχή της χρονιάς. Σε αυτές προστίθενται και μηνιαίες ώρες συνεργασίας με τους γονείς. Στη διάρκεια της καριέρας μου βρήκα δύο βασικούς παράγοντες που επηρεάζουν τη συχνότητα των συναντήσεων: η τάξη στην οποία κάνεις μάθημα, δηλαδή η ηλικία των παιδιών και συγκεκριμένες ανάγκες τους καθώς και το εάν παίρνουμε την τάξη για πρώτη ή για δεύτερη φορά.

Στις συναντήσεις στις οποίες όλοι είναι παρόντες ακολουθώ σε γενικές γραμμές τα εξής:

Στην πρώτη συνάντηση φροντίζω:

- Να ενημερώσω για τη συχνότητα και την μορφή των συναντήσεων.

- Να ενημερώσω για τη μηνιαία ώρα συνεργασίας με τους γονείς και να ζητήσω να με ενημερώνουν μόνο σε έκτακτη περίπτωση, εκτός των προγραμματισμένων ωρών.
- Να ενημερώσω για τις ώρες λειτουργίας του σχολείου και τις ώρες συνεργασίας του διευθυντή και των υπόλοιπων συναδέλφων.
- Να ζητήσω τηλέφωνα έκτακτης ανάγκης* και να ενημερωθώ για ζητήματα υγείας.
- Να ενημερώσω για τις προγραμματισμένες εκδρομές και project.
- Να μιλήσω για την ξεκούραση και τη διατροφή των παιδιών.
- Να ζητήσω τα υλικά που χρειαζόμαστε για τη σχολική χρονιά*.
- Να μοιράσω έντυπα γνωριμίας*.
- Να μιλήσω για το συγκεντρωτικό φύλλο εργασίας το οποίο θα τους ενημερώνει για τις κατ' οίκον εργασίες*.
- Να ενημερώσω για τα βιβλία/υλικά που θα μένουν στο σχολείο.
- Να μιλήσω για τις δεξιότητες στις οποίες θα δοθεί μεγαλύτερη έμφαση.
- Να μιλήσω για τους ετήσιους διδακτικούς στόχους κάθε μαθήματος.
- Να μιλήσω για πρακτικές που θα ακολουθήσουμε.

Στις επόμενες συναντήσεις που γίνονται παρουσία όλων φροντίζω:

- Να ζητήσω ανατροφοδότηση για τις μέχρι τώρα πρακτικές.
- Να εξειδικεύσω περισσότερο σε διδακτικούς στόχους και δεξιότητες.
- Να δώσω λεπτομερείς οδηγίες για ρουτίνες και πρακτικές που ακολουθούνται.
- Να μιλήσω για τη γενική πρόοδο της τάξης.
- Να προτείνω πρακτικές με τις οποίες μπορούν να βοηθήσουν τα παιδιά στο σπίτι.

Στις συναντήσεις τριμήνου φροντίζω:

- Να μιλήσω για την προσπάθεια και επίδοση των μαθητών.

Οι συναντήσεις τριμήνου έχουν ταυτιστεί με την αξιολόγηση του μαθητή. Η ύπαρξη ή όχι αξιολόγησης του μαθητή, ο τρόπος με τον οποίο γίνεται κτλ. είναι ένα θέμα από μόνο του. Στο παρόν άρθρο δεν θα ασχοληθώ περαιτέρω. Θα πω μόνο ότι πρόσφατα ήρθα σε επαφή με έναν τελείως διαφορετικό τρόπο συναντήσεων, συναντήσεις στις οποίες τα παιδιά παρουσιάζουν τη δουλειά και πρόοδό τους και αυτοαξιολογούνται. Σύντομα θα γράψω για αυτό.

Στις κατ' ιδίαν συναντήσεις φροντίζω:

- Να ΑΚΟΥΩ

Οι κατ' ιδίαν συναντήσεις γίνονται κυρίως για να γνωρίσω την οικογένεια καλύτερα οπότε θέλω να ακούσω όσο το δυνατόν περισσότερα μπορώ από τους γονείς. Παράλληλα, μοιράζομαι με τους γονείς τις συνήθειες που έχει το παιδί τους μέσα στην τάξη(*Έντυπο με τίτλο «Συνήθειες»). Κάποιες φορές οι συναντήσεις συμβαίνουν για να συζητήσω με τους γονείς για συμπεριφορές των παιδιών που δεν επιτρέπουν την ομαλή λειτουργία της τάξης. Είναι οι πιο δύσκολες και χρονοβόρες συναντήσεις και πολλές φορές χρειάζεται να επαναληφθούν.

Σε αυτές προσέχω:

- Να είμαι πολύ καλά προετοιμασμένη.
- Να μιλάω πρώτα για τα θετικά στοιχεία και μετά για τη συμπεριφορά που με απασχολεί.
- Να ακούω.

Η συμπεριφορά ενός παιδιού που διαταράσσει την ομαλή λειτουργία της τάξης έχει πάντα μια βαθύτερη αιτία. Όσο πιο γρήγορα βρω την αιτία τόσο πιο γρήγορα μπορώ να βοηθήσω.

Οι συναντήσεις με τους γονείς αποτελούν μία από τις δουλειές που έχει να κάνει ένας δάσκαλος. Με τα χρόνια, αποκτώντας εμπειρία, προσπάθησα να την κωδικοποιήσω και να μοιραστώ μαζί σας.

*Ο αστερίσκος σημαίνει ότι θα βρείτε υλικό στη σελίδα της οργάνωσης των Ανοιχτών Τάξεων.